



Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.087/2025/4.

A felperes:

Felperes1 (tart. hely: Alperes1, Cím1)

A felperes képviselője:

dr. Mihály Rita pártfogó ügyvéd (Cím3)

Az alperes:

Alperes1 (Cím1)

Az alperes képviselője:

dr. Varga-Lazányi Irén jogtanácsos (Cím1)

A per tárgya:

személyiségi jogsértésből eredő igény érvényesítése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Győri Törvényszék, P.20.256/2024/20. sorszám

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes, 21. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperesnek 80.000 (nyolcvanezer) forint másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 128.000 (százhuszonnyolcezer) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes szabadságvesztés büntetését 2021. január 28. napjától 2023. január 16. napjáig, 2023. január 24. napjától 2023. február 6. napjáig, 2023. február 13. napjától 2023. április 24. napjáig, 2023. május 8. napjától 2023. szeptember 11. napjáig, 2023. szeptember 18. napjától 2023. december 4. napjáig, 2023. december 11. napjától 2024 május 27. napjáig, majd 2024. június 3. napjától az alperesi büntetés-végrehajtási intézetben töltötte. A felperes jelenleg is az alperesi büntetés-végrehajtási intézetben tartózkodik, szabadságvesztés büntetését tölti.

[2] A felperest az alperesnél 2021. január 28. napjától 2021. május 19. napjáig szigorúbb rezsimben helyezték el, ebben az időszakban a kis séta udvaron volt lehetősége sétán részt venni. A felperes 2021. május 19. napján ún. általános rezsimbe került, így ettől kezdve az alperesi büntetés-végrehajtási intézet nagy séta udvarán tölthette a séta idejét.

[3] Az alperesi büntetés-végrehajtási intézet fűtése minden év október 15. napjától következő év április 15. napjáig biztosított. A 353/2022. (IX. 19.) Korm.rendelet alapján 2022. október 1. napjától 2023. október 27. napjáig, a fűtési szezonban a levegő hőmérséklete nem haladhatta meg a 18 Celsius-fokot. Az alperesi büntetés-végrehajtási intézetben a zárkák természetes szellőzése részben 45 fokban lenyíló ablakszemekkel, részben mellékhelységben lévő szellőzőnyílással biztosított. Hőségriadó esetén az egyes biztonsági csoportokban az ételbeadó nyílások vagy betekintő nyílások folyamatosan nyitva vannak.

[4] A felperes kapcsolattartása az alperesnél a rezsim szerinti beosztása szerint volt biztosítva: 2021. január 28-2021. május 19. közötti időszakban (szigorúbb rezsim) heti 20 perc telefon a kapcsolattartójával, skype nem engedélyezett; 2021. május 19. napját követően (általános rezsim) heti 40 perc telefon kapcsolattartójával, havi egy alkalom (2023. január 13. napjától 60 perc – kérelemre 30 perccel meghosszabbítható – időtartamú) telekommunikációs eszközzel való kapcsolattartás. A koronavírus-járvány idején időszakonként a felperesnek lehetősége volt skype-kapcsolattartásra is.

[5] Felperes módosított kereseti kérelmében annak a megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a felperes emberi méltósághoz való jogát azzal, hogy 2021. január 28.

napjától 2024. július 6. napjáig a sétákon a körülmények nem voltak megfelelőek, mert nem volt esőbeálló, nap ellen árnyék és vízvételi lehetőség, valamint WC; a felperes zárkáiban nyáron (júniustól augusztusig) elviselhetetlen meleg, télen (decembertől januárig) viszont nagyon hideg volt; valamint az alperes nem biztosította a megfelelő reintegrációt. Mindezek miatt kérte az alperest 1.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezni.

[6] Nem vitatta az alperesi sétaudvarok felszereltségét, nem hivatkozott arra, hogy azért nem élt a szabad levegőn tartózkodás jogával, mert esett volna az eső, tűzött volna a nap, erre vonatkozó panaszt sem tett alperesnél. A zárkák hőmérsékletével kapcsolatosan sem tett panaszt. A családjával a kapcsolatot havonta egyszer Skype-on, telefonon pedig hetente negyven percben tudta tartani, mely felperesi álláspont szerint nem volt elegendő, a jogszabályi előírás csak egy kötelező minimum, ennél többet is biztosíthatott volna az alperes a felperesnek.

[7] Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a felperes 2021. január 28. napjától – megszakításokkal – az alperesnél került elhelyezésre. 2021. január 28. napjától 2021. május 19. napjáig szigorúbb rezsimben, majd általános rezsimben volt elhelyezve. Szigorúbb rezsimben töltött idő alatt a kis sétaudvart használhatta a napi sétáihoz, a járványhelyzet miatt itt egyedül tartózkodhatott. Minden év október 15. napjától következő év április 15. napjáig az intézmény fűtése biztosított, kazánok fűtési ütemterve aszerint változik, hogy a hőmérséklet +5 Celsius fok felett, +5 Celsius fok és -5 Celsius fok között, vagy -5 Celsius fok alatt van-e. 2022. október 1. napjától 2023. október 27. napjáig a 353/2022. (IX. 19.) Korm. rendelet alapján 18 Celsius fokot nem haladhatta meg az intézmény hőmérséklete. A szellőzést az alperesi intézményben 45 fokban lenyitható ablakszemek vagy a mellékhelységben lévő szellőzőnyílás biztosítja. Hőségriadó esetén alacsony és közepes biztonsági csoportba sorolt fogvatartottak esetén az ételbeadó nyílások, szigorúbb biztonsági fokozat esetén pedig a betekintő nyílások nyitása segíti a levegő mozgását. Hőmérsékleti mérésre panasz hiányában nem került sor. A telefonos kapcsolattartást a 16/2014. (XII. 19.) IM rendeletben meghatározottak szerint, valamint a járvány alatt kialakult helyzetre tekintettel a szigorúbb rezsimbe sorolt fogvatartottak részére Skype lehetőségét is biztosította a büntetésvégrehajtási intézet. Az alperes csatolta a telefonos kapcsolattartási listát, valamint az ellenőrzött video hívások listáját csatolta.

[8] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a feljegyzett 96.000 forint eljárási illeték a Magyar Állam terhén marad, valamint, hogy a felperesi pártfogó ügyvéd díjának megfizetésére a felperes köteles. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 60.000 forint perköltséget.

[9] Alkalmazandó jogszabályként idézte az elsőfokú bíróság a 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (1) és (2) bekezdését és kiemelte a felperes hivatkozását, miszerint az alperes fogva tartása idején különböző mulasztásaival, magatartásával sértette meg személyiségi jogait. Ezzel szemben az alperes vitatta a felperes által hivatkozott mulasztások, magatartások megtörténtét, így az elsőfokú bíróság a peres felek tényállításait figyelembe véve tájékoztatta a peres feleket bizonyítási kötelezettségükről. (P.20.256/2024/20.) Megállapította, hogy a felperes egyik tényállítása körében sem tett eleget bizonyítási kötelezettségének.

[10] A séta körülményeit illetően kifejtette, az alperesnek nem volt olyan jogszabályi kötelezettsége, hogy a szabad levegőn tartózkodás helyszínén esőbeállót, árnyékot, vízvételi lehetőséget, udvari WC-t biztosítson. Az alperesi kis és nagy sétaudvar a szabad levegőn tartózkodást megfelelően biztosította: a felperes magával vihetett vizet a sétára, kérés esetén az épületben WC-t is használhatott. Felperes maga sem hivatkozott arra, hogy az eső, vagy a tűző nap miatt nem élt a szabad levegőn tartózkodás jogával, így az eső/nap elleni védelem hiánya őt a séta kapcsán semmiben nem korlátozta.

[11] A felperesi zárkák hőmérsékletét illetően a felperes nem bizonyította azt, hogy ott mikor, milyen hőmérséklet volt, így nem volt megállapítható az sem, hogy ott „nyáron elviselhetetlen meleg”, „télén nagyon hideg” lett volna. Konkrét hőmérsékleti adatok hiányában az sem volt megállapítható, hogy az alperesnek bármiféle intézkedési kötelezettsége keletkezett volna az adott zárka hőmérsékletének növelésére, illetve csökkentésére. Az elsőfokú bíróság megjegyezte, hogy a nyár-tél fogalmi még a felperesi módosítással (június-augusztus, illetve december-február) sem minősülnek kellően határozott tényállításnak: az időjárás természetéből fakadóan a kinti hőmérséklet egy napon belül is folyamatosan változik, nemhogy egy teljes évszakon belül. Ezt meghaladóan a meleg és a hideg fogalmi sem minősülnek kellően határozott tényállításnak: a felperes szubjektív hőérzete semmilyen vizsgálat alapjául nem szolgálhat, objektív hőmérsékleti adatra vonatkozó tényállítást a felperes nem tett.

[12] A felperes kapcsolattartását illetően az alperes – a felperes által sem vitatottan – eleget tett a kapcsolattartásra vonatkozó jogszabályi kötelezettségének. A felperesi hivatkozással szemben a jogszabályi rendelkezések nem javaslatok a büntetés-végrehajtási intézet számára, hanem kötelezettséget tartalmazó előírások. A felperes a jogszabályi kereteket meghaladó kapcsolattartásra igényt nem tarthatott, az alperes a jogszabályi kereteket meghaladó kapcsolattartás biztosítására pedig nem volt köteles. Megjegyezte az elsőfokú bíróság, hogy annak a megítélése, miszerint a jogszabály által előírt kapcsolattartás biztosítja-e a megfelelő reintegrációt, nem a felperes által hivatkozott alperesi mulasztás miatti igény elbírálására köteles bíróság feladata.

[13] Az elsőfokú bíróság a fentiekből következően kifejtette, hogy a felperes által sérelmezett alperesi magatartások (mulasztások) egyikét sem állapította meg, így abban sem kellett állást foglalnia, hogy mely magatartás, vagy mulasztás volt alkalmas arra, hogy a felperes emberi méltóságához való jogát megsértse. A bíróság a felperes által előterjesztett sérelemdíjra vonatkozó követelést – a személyiségi jogsértés hiányában – nem vizsgálta.

[14] Az elsőfokú bíróság az előzőekben kifejtettekre figyelemmel a felperes személyiségi jogi igényeit – bizonyítatlanságuk miatt - elutasította.

[15] Az elsőfokú bíróság mellőzte a felperes személyes meghallgatását egyrészt azért, mert az bizonyítékként a Pp. szabályai alapján nem értékelhető az eljárásban, másrészt mert az a Pp. 230.§ (1) bekezdés alapján szükségtelen volt. A perfelvételre alkalmas követelések vonatkozásában ugyanis azt sem a jogvita kereteinek meghatározása, sem a per eldöntése, sem a tényállás megállapítása nem igényelte. Felperes által a sétaudvarok, illetve a zárkák helyszíni szemléjére irányuló bizonyítási indítványt is mellőzte az elsőfokú bíróság, mivel az a per eldöntése szempontjából szükségtelen volt. A bíróság a peres eljárás során

tartott helyszíni szemlén semmilyen adatot nem tudott volna beszerezni a peresített időszak (2021. január 28-2024. július 6.) sétaudvaraira, illetve a felperesi zárkák körülményeire vonatkozóan.

[16] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes fellebbezést jelentett be, melyben annak megváltoztatását és a felperes kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát kérte. Kérte továbbá az alperes perköltség megfizetésére kötelezését.

[17] A felperes álláspontja szerint az alperesnek nem azért kellett volna biztosítania a felperes által támasztott igényeket, mert az jogszabályi kötelezettsége lenne, hanem azért, mert ember. Emberi mivolta miatt kellett volna tiszteletben tartania az emberi méltóságát. Az alperes pedig a jelen perben támadott magatartásaival éppen a felperes emberi méltóságát vette semmibe.

[18] Mindezek alapján a felperes vitatta az alperes által előadott érvelést. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak látnia kellett volna, hogy az alperesi magatartások jogsértőek: felperest embertelen, megalázó büntetésnek vetették alá és megsértették emberi méltóságát.

[19] Alaptalanul állította az elsőfokú bíróság, hogy a felperes bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. Ezzel szemben a felperes megfelelően előadta, alperes pedig nem vitatta azokat a tényeket és körülményeket, melyek a per elbírálása során relevanciával bírnak és az alperes jogsértő magatartásának megállapítására adnak alapot.

[20] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

[21] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozott döntést hozott, a lefolytatott bizonyítási eljárást, az előadott és mérlegelt bizonyítékokat, azok értékelését részletesen kifejtette. A felperes fogvatartása során az alperes a jogszabályoknak megfelelően járt el. A felperes személyhez fűződő vagy egyéb jogsérelmet nem szenvedett, nem érte olyan kár, mely az alperes jogellenes magatartásával vagy mulasztásával összefüggésben keletkezett.

[22] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül elbírálva megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

[23] Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges bizonyítást lefolytatta, és a peradatok okszerű mérlegelésével helyes tényállást állapított meg. A döntésével és indokaival az ítéltábla maradéktalanul egyetértett. A fellebbezésre tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[24] Az elsőfokú bíróság az ítélet [12] bekezdésében utalt rá, hogy mely körben terhelte a felperest bizonyítási kötelezettség. A felperest terhelő bizonyítási kötelezettségről az elsőfokú bíróság az anyagi pervezetés körében részletesen oktatta ki a felperest a 2025.

április 9. napján megtartott tárgyaláson, melyet a 20. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldala tartalmaz. Ez alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság megfelelően tájékoztatta a felperest a bizonyítási terhérl. A felek által indítványozott és az elsőfokú bíróság által indokoltnak minősített bizonyítás lefolytatásával beszerzett peradatokat a Pp. 279. § (1) bekezdésének megfelelően, a maguk összességében, okszerűen, helyesen értékelve állapította meg, hogy a felperes a bizonyítási kötelezettségének a kioktatás ellenére nem tudott eleget tenni.

[25] Helyesen mérlegelte az elsőfokú bíróság a felperes keresetében előadottakkal összefüggésben az alperes nyilvántartásainak adatait, a rendelkezésre álló dokumentumokat. Mindezek alapján helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a rendelkezésre álló adatokból nem állapítható meg, hogy az alperes megsértette volna a felperes emberi méltósághoz való jogát bármely, a tényállásban említett szabályozással, mulasztással. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a perbeli tényállással összefüggésben, sem a sétaudvarok felszereltségével, sem a zárkák hőmérsékletével összefüggésben panaszt nem terjesztett elő. A felperes nem tudott megjelölni olyan jogszabályi rendelkezéseket, melyeket az alperes a fogvatartás során megsértett volna.

[26] A fogvatartás minden részletre kiterjedő szabályrendszerét jogszabályok határozzák meg, melyek egyik célja éppen az, hogy a szabadságvesztés büntetés letöltése a fogvatartottak alapvető jogainak tiszteletben tartása mellett történjen. Az alperes a felperes fogvatartása kapcsán is ezen jogszabályi rendelkezések mentén járt el, a felperes sem tudta megjelölni azon rendelkezést, rendelkezéseket, melyeket az alperes megsértett volna. Erre figyelemmel a személyiségi jogsértés, azon belül az emberi méltóság sérelmét nem alapozhatja meg a felperes azon általános jellegű, önmagában álló hivatkozása, miszerint az alperes a felperesnek az emberi méltósághoz való jogát megsértette. A felperes fellebbezésében is csupán ezen általános, emberi méltóságot sértő eljárásrendre hivatkozást ismételte meg, mely a fentiek szerinti megalapozott döntés megváltoztatására nem adhatott alapot.

[27] A rendelkezésre álló bizonyítékokat helyesen mérlegelte tehát az elsőfokú bíróság, ez alapján helytálló az a következtetése, hogy az emberi méltósághoz való jog megsértésének ténybeli alapjául megjelölt magatartások nem nyertek bizonyítást. A vonatkozó jogszabályi rendelkezések helyes alkalmazásával döntött tehát az elsőfokú bíróság a felperes keresetének elutasításáról.

[28] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla – tárgyaláson kívül eljárva - az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[29] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése folytán viselni köteles a másodfokú eljárásban felmerült költségeket. Mivel a jelen másodfokú eljárás a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2025. február 9-i hatálybalépését követően indult, ezért a másodfokú ügyvédi munkadíj meghatározására ezen rendelet rendelkezései az irányadóak. Mindezek alapján az ítéltábla a pertárgyérték alapulvételével, a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontja és a 3. § a) pontja alapján, 80.000 forintban

határozta meg az alperes jogtanácsosi munkadíját és kötelezte a pervesztes felperest annak megfizetésére.

[30] A feljegyzett fellebbezési illeték a felperes személyes költségmentessége folytán az állam terhén marad. [Pp. 102. § (6) bekezdés]

Győr, 2025. július 4.

Dr. Lezsák József s. k.

Dr. Sarmon Hedvig s. k.

Dr. Szabó Péter s. k.

a tanács elnöke / előadó bíró

bíró

bíró